

13/1

Fälla för folkomröstningen

De tvivel som uttalats om lämpligheten av en folkomröstning i trafikfrågan blir för de socialdemokratiska tidningarna ett bevis för att institutets anhängare inte menar allvar med sitt förslag. Logiken är följande: Den som inte vill ha folkomröstning rörande höger- eller vänstertrafik vill inte alls ha folkomröstning. Resonemanget har den kvalificerade grad av tanklöshet att en vidräkning är obehövlig. Det finns massor av frågor som inte lämpar sig för en dylik omröstning; endast ett mycket litet antal av de frågor som kommer före i riksdagen är, såsom ständigt betonats, av den art att de kan tänkas bli underställda folket. Om, såsom man även på socialdemokratiskt håll i våras tänkte sig, en minoritet i riksdagen skall få rätt att kräva folkomröstning, måste man räkna med stor återhållsamhet från denna minoritets sida. Och man har skäl att räkna därmed — varje gång minoriteten förlorar vid omröstningen blamerar den sig själv inför opinionen.

Om en regering — utan att ta ställning till sakfrågan — föreslår en folkomröstning, är läget ett helt annat; regeringen riskerar inget prestigeförlust hur än folkomröstningen utfaller. Det blir alltmera sannolikt att regeringen genom

sitt förslag om folkomröstning i trafikfrågan syftar till att skjuta på och om möjligt helt komma ifrån den av oppositionen med stöd av folkets flertal begärda författningsreformen. Man skall, skriver Morgon-Tidningen, först se hur det går i denna fråga och sedan med stöd av den vunna erfarenheten utreda om ett decisivt referendum är bra eller inte. Hur orkar man skriva ned sådant? En folkomröstning i trafikfrågan kan — lika litet som folkomröstningen i förbudsfrågan för trettio år sedan — ge besked om institutets lämplighet i mera generell form. Däremot kan en folkomröstning i en så teknisk fråga tänkas ställa institutet i en ofördelaktig dager.

Det inkonsekventa i att dag efter dag rasa mot folkomröstningen och sedan kräva folkomröstning i en särskilt teknisk och komplicerad fråga är uppenbart. Så dålig logik kan man inte anständigtvis misstänka det socialdemokratiska partiet för; att misstänka detta partis ledning för vilja att sätta krokben för institutet är däremot högst rimligt. Och till på köpet kombineras krokbenstaktiken med påståendet att de som sedan åratals arbetat för en verklig folkomröstningsreform inte menar allvar med det. Föreslå reformer, så skall ni nog få se att vi menar allvar.